

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu : **P. B.**, bývajúcí v K., zastúpený JUDr. H. K., advokátkou v S., proti žalovanému : **V. O.**, bývajúcí v K., zastúpený JUDr. T. N., advokátom v N., **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 9 C 24/2008, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 29. februára 2012 sp.zn. 6 Co 26/2012

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy dovolacieho konania, ktoré tvoria trovy právneho zastúpenia v sume 53,28 € do rúk alebo na účet JUDr. H. K., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nové Zámky doplnčacím rozsudkom z 28. novembra 2011 č.k. 9 C 24/2008-314 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi titulom náhrady trov konania 2 121,57 € k rukám právnej zástupkyne žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a uviedol, že žalobca bol v konaní plne úspešný a preto mu prináleží náhrada trov konania v sume ako je uvedená vo výroku tohto uznesenia. Následne vyčíslil trovy konania za jednotlivé úkony, ktoré uložil žalovanému zaplatiť k rukám právnej zástupkyne žalobcu do troch dní.

Krajský súd v Nitre na odvolanie žalovaného uznesením z 29. februára 2012 č.k. 6 Co 26/2012-327 potvrdil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 53,06 € JUDr. H. K., advokátke so sídlom S. do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. V odôvodnení rozhodnutia sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa, ako aj jeho právnym posúdením. Uviedol, že nakoľko mal žalobca v spore plný úspech, patrí mu v zmysle ustanovenia § 142

ods. 1 O.s.p. náhrada trov konania. Žalovaný v odvolacom konaní sa domáhal, aby odvolací súd rozhodol o trovách v zmysle § 150 O.s.p., ale žiadnym spôsobom nepreukázal skutočnosti, ktoré by použitie ustanovenia o okolnostiach hodných osobitného zreteľa opodstatňovali. Nepriznanie náhrady trov konania podľa § 150 O.s.p. nemožno odôvodniť len všeobecným záverom hodnotiacim význam rozhodnutia o určitom návrhu. Mal za to, že by bolo nespravodlivé, ak by žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania, keď mal vo veci plný úspech a trovy mu vznikli pri účelnom uplatňovaní práva. Keďže žalovaný nenamietal priznanú výšku trov konania, odvolací súd sa touto skutočnosťou nezaoberal.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, ktoré odôvodnil tým, že rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci podľa ustanovenia § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p. a obmedzenie prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. je neprimerane tvrdé a preto na dosiahnutie spravodlivosti pre účastníkov konania je potrebné odstrániť túto tvrdosť zákona a toto dovolanie pripustiť. Navrhol, aby dovolací súd doplňujúci rozsudok okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň požiadal o odklad vykonateľnosti uvedených rozhodnutí.

Žalobca navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť a priznať mu trovy dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V danej veci rozhodol odvolací súd uznesením. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm.c/) na zaujatie stanoviska. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom

potvrďujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia, alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. teda vylučuje prípustnosť dovolania žalovaného proti uzneseniu odvolacieho súdu o trovách konania. Dovolanie žalovaného by v dôsledku toho mohlo byť procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú uvedené v § 237 O.s.p.

Vzhľadom na obsah dovolania ako aj zákonnú povinnosť odvolacieho súdu (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd v zmysle § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie podľa § 239 O.s.p. neprípustné. Žalovaný vady konania v zmysle § 237 a/ až g/ O.s.p. nenamietal a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

Dovolanie žalovaný odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, samo osebe (i keby k nemu skutočne došlo) ale prípustnosť dovolania nezakladá.

Pretože prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Úspešný účastník v dovolacom konaní podal návrh na uloženie povinnosti nahradiť mu trovy tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu priznal náhradu, ktorá spočíva v odmene advokátky za právnu službu, ktorú poskytla žalobcovi vypracovaním vyjadrenia z 5. júna 2012 k dovolaniu žalovaného – nejde o rozhodnutie vo veci samej, jedná sa o trovy konania vo výške 2 121,57 € (§ 14 ods. 3 písm.b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 tejto vyhlášky v spojení s § 14 ods. 3 písm.b/ tejto vyhlášky vo výške 45,65 € (31,49 € + 49,80 € : 2 = 45,65 €), čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/3 výpočtového základu [§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 tejto vyhlášky (7,63 €)] predstavuje spolu 53,28 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. októbra 2012

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová